

[Økonomiministeren.]

som risikerer at rokke ved denne ro og tillid til kronens internationale værdi.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg vil gerne med et par ord uddybe de oplysninger, jeg har givet om det toldfri engelske kontingent i anledning af det ærede medlem hr. Risgaard Knudsens spørgsmål til mig. Jeg har oplyst, at regeringen under EFTA-forhandlingen i Wien har opretholdt muligheden af bilaterale forhandlinger med England om en dansk kvota. Men den forhandling, Englands regering har givet tilsagn om at føre i begyndelsen af næste år, forudsætter helt selvfølgelig også norsk deltagelse, og det beror på en misforståelse, at det skulle være på mit initiativ, at denne forhandling er blevet bragt i stand. Det var et fælles løfte, de norske og danske ministre under forhandlingerne i Wien opnåede fra den engelske ministerdelegation.

Af disse forhandlingers resultat vil det da afhænge, hvor langt den nordiske samkøring bør fortsætte. Vi har jo både af almindelige nordiske solidaritetshensyn og hensynet til den gavn, Danmark kan høste af nordisk gensidighed, været indstillet på hele tiden at føre forhandlingerne sammen med Norge og har for øvrigt også fået varm støtte af den svenske regering; men som den part, der ikke har bidraget til miseren, kan vi selvfølgelig ikke opgive den væsentlige interesse, vi fra dansk side har i den toldfri kvota, dette så meget mere som vi jo ikke derved kommer til at gå Norges interesser for nær. For fladfiskeeksportens vedkommende er dette ganske klart, da Norge som sagt overhovedet ingen interesse har i denne del af eksporten og ikke konkurrerer med Danmark på dette område. Hvis Norge vil yde os den fornødne støtte, når de særlige danske interesser forhandles, vil der jo ikke være nogen visdom i allerede nu i dag at proklamere en dansk-engelsk enegang i de fortsatte forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne have lov at sige til finansministeren, at jeg har sandelig ikke kritiseret regeringen for, at den gav for mange penge ud og flottede sig. Det er at vende tingene på hovedet. Det, jeg stillede finansministeren over for, var den propa-

ganda, det konservative folkeparti havde ført op til valget om, at det var helt horribelt, at vort budget steg 3.000 mill. kr. Jeg vil gerne sige, at det er en bebrejdelse; jeg synes jeg var i min fulde ret til at rette mod regeringen. Vi havde den opfattelse dengang, at det var for store nedskæringer, den har vi stadig væk. Vi mener nemlig, det er vigtigt, at samfundsopgaverne løses.

Jeg vil dernæst gerne have lov at sige til hr. Damsgaard, at han behøver ikke at beklage, at jeg skulle have refereret fra finansudvalget. Hvis hr. Damsgaard vil vide, hvor min udtalelse kom fra, kan hr. Damsgaard kigge lidt længere ned i salen, dér sidder redaktøren af Børsen; det var ham, der havde referatet, og det var derfra, jeg havde taget det. Så lad bebrejdelserne gå videre. Vi er jo ikke kommet sammen her i dag, i hvert fald ikke vi andre, for at synge lov-sange over for regeringen; vi er kommet for at prøve at trække nogle linjer op, og det vil vi gerne tillade os at gøre.

Med hensyn til personaletallene vil jeg gerne have lov at sige, at finansministeren har gjort det meget vanskeligt for os i år at sammenligne, fordi man jo i år ikke har talt de personer med, som er beskæftiget under en halv dag. Det vil sige, at tallene er meget vanskeligt sammenlignelige. Men med hensyn til GTO kan jeg sige: jeg har foretaget en sammenligning andetsteds, hvoraf det fremgår, at finansministeren ikke har sparet det, som han sagde sidste år han kunne, halvdelen af stigningen, nemlig selve udgiftsstigningen; den er på 80 mill. kr.

Dernæst må jeg have lov til ganske kort at sige til statsministeren, at nu forstår jeg altså, at det, der er sagt her eller i Politiken, er altså en trussel mod arbejdsmarkedets parter. For mens vi havde regeringen, fik vi jo en ganske klar besked på, at vi forud for overenskomstforhandlingerne skulle sige, hvor mange procent lønningerne måtte stige.

Jeg vil dernæst gerne have lov at sige til økonomiministeren, at det er rigtigt, som der er citeret: vi er alle enige om, at der skal være fuld offentlighed omkring den politiske beslutningsproces. Pressen skal løbende holdes orienteret — men derefter meddeler ministeren; at alle disse forbehold bør vi have indført, for det er helt galt, hvis pressen kommer ind i billedet for tidligt. Det er rigtigt citeret, og det, jeg bebrejder ministeren,